

سنجش از دور

و GIS ایران

سنجش از دور و GIS ایران سال دهم، شماره سوم، پاییز ۱۳۹۷
Vol.10, No.3, Autumn 2018 Iranian Remote Sensing & GIS

۳۲-۵۲

مطالعه فرونشست دشت خرمدره با استفاده از تکنیک تداخل‌سنجدی راداری و بررسی مخاطرات آن

نعمیه احمدی^۱، زهرا موسوی^{۲*}، زهره معصومی^۳

۱. دانشجوی کارشناس ارشد ژئودزی، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه زنجان
۲. استادیار، دانشکده علوم زمین، دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان
۳. عضو پژوهشکده تغییر اقلیم و گرمایش زمین، دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۷/۶/۱۲

تاریخ دریافت مقاله: ۹۵/۸/۱۲

چکیده

در این تحقیق، به منظور بررسی رخداد پدیده فرونشست زمین (تعیین نرخ، محدوده و تغییرات زمانی آن) در دشت خرمدره، از تکنیک تداخل‌سنجدی راداری استفاده شد. به همین منظور، تصاویر ماهواره ENVISAT اخذ شده در بازه زمانی ۲۰۰۵-۲۰۰۳ ابتدا پردازش شده و سپس میدان جابجایی در منطقه با روش آنالیز سری زمانی، بر اساس پرآکتش گرهای پایدار محاسبه شد. میدان جابجایی، بیانگر بیشینه تغییر شکل برابر با ۳۵ میلی‌متر بر سال، در راستای دور شدن از ماهواره را نشان می‌دهد. برای بررسی نرخ فرونشست در سال‌های اخیر نیز، تصاویر Sentinel S1 اخذ شده در بازه زمانی ۲۰۱۴-۲۰۱۷ پردازش و میدان جابجایی در منطقه، با روش آنالیز سری زمانی خط مبنای کوتاه تعیین شد. نتایج حاصله، بیانگر بیشینه نرخ سرعت ۴۹ میلی‌متر بر سال در راستای خط دید ماهواره در دشت خرمدره است. با فرض عدم وجود تغییرشکل مسطحاتی، بیشینه فرونشست رخداده ۴۱ میلی‌متر بر سال، در بازه زمانی ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ و ۶۹ میلی‌متر بر سال در بازه زمانی ۲۰۱۷ است. نتایج حاصل از پروفیل ترازیابی دقیق عبوری از دشت خرمدره نیز، بیانگر بیست سانتی‌متر بر سال در طی دو اپک مشاهداتی ۲۰۰۵-۱۹۸۵ است. همچنین ایستگاه GPS ثابت خرمدره نیز، نشانگر افزایش نرخ فرونشست از ۱۶ میلی‌متر بر سال در بازه زمانی ۲۰۰۶-۲۰۰۹ به ۳۶ میلی‌متر بر سال در بازه زمانی ۲۰۰۹-۲۰۱۳ و افزایش آن به ۵۱ میلی‌متر بر سال، در بازه زمانی ۲۰۱۷-۲۰۱۳ است. نتایج حاصل از داده‌های ژئودتیک (تداخل‌سنجدی راداری، GPS و ترازیابی دقیق)، بیانگر افزایش نرخ فرونشست در این دشت است. در ادامه، نتایج به دست آمده از فرونشست با استفاده از سیستم اطلاعات مکانی (GIS) با لایه‌های کاربری اراضی و نیز چاههای منطقه مورد مطالعه قرار گرفت. نتایج این بخش، نشان‌دهنده بالابودن تراکم کاربری اراضی کشاورزی و نیز چاههای بهره‌برداری در منطقه است. همچنین با استفاده از تحلیل‌های مکانی، مخاطرات احتمالی فرونشست در منطقه مورد مطالعه قرار گرفته است. نتایج به دست آمده در این بخش نیز، بیانگر تأثیرپذیری قسمتی از مسیر خطوط راه‌آهن، راههای اصلی و بزرگراه از فرونشست است.

کلید واژه‌ها: فرونشست، دشت خرمدره، تداخل‌سنجدی راداری، سیستم اطلاعات مکانی

* نویسنده مکاتبه‌کننده: زنجان، بلوار استاد یوسف ثبوتو، دانشگاه تحصیلات تکمیلی علوم پایه زنجان، دانشکده علوم زمین. تلفن: ۰۴۰-۴۳۱۵۳۴۰، فکس: ۰۴۰-۴۳۱۵۲۲۱۲. Email: z.mousavi@iasbs.ac.ir

۱- مقدمه

نیاز با مشکل مواجه شده است (عبدی‌نژاد، ۱۳۹۰). بنابراین مطالعه پدیده فرونشست در دشت‌های استان زنجان به منظور مدیریت صحیح منابع آب زیرزمینی و بررسی وضعیت فرونشست و خطرات احتمالی ناشی از آن امری ضروری است.

در بررسی فرونشست، گام اصلی، تشخیص محدوده و نرخ این پدیده است که امروزه این امکان با استفاده از پردازش تصاویر راداری فراهم شده است. از آنجاییکه پدیده فرونشست، پدیده‌ای مکانی است با استفاده از آنالیزهای مکانی و تحلیل‌ها در سیستم اطلاعات مکانی، می‌توان به بررسی عوامل ایجاد کننده فرونشست پرداخت. همچنین به منظور مدیریت و جلوگیری از خسارات ناشی از فرونشست می‌توان با مطالعه رابطه مکانی، میان فرونشست و تأسیسات زیربنایی و نقاط حساس، تصمیم‌گیرندگان را در مدیریت بحران فرونشست یاری نمود.

در دو دهه اخیر، تکنیک تداخل‌سنگی راداری به عنوان ابزاری کارآمد در مطالعه پدیده‌هایی که سبب تغییر شکل سطح زمین می‌شود، به صورت قابل ملاحظه‌ای مورد استفاده قرار گرفته است (جنت و همکاران، ۱۳۸۸؛ Motagh et al., 2007؛ Qu et al., 2014؛ Osmanoglu et al., 2011؛ ۲۰۱۷)؛ شریفی کیا، ۱۳۹۱؛ معتق و همکاران، ۱۳۹۱؛ شریفی کیا، ۱۳۸۹؛ شهر مکزیکوسیتی در کشور مکزیک، یکی از مناطقی است که به دلیل برداشت بی‌رویه آب و لایه‌های ضخیم رسوبات در معرض یکی از بالاترین نرخ‌های فرونشست در دنیا است. فرونشست مربوط به شهر مکزیکوسیتی با استفاده از تصاویر ماهواره ENVISAT، بین سالهای ۲۰۰۴-۲۰۰۶ به روش پراکنشگرهای پایدار، به میزان ۳۰۰ میلی‌متر در سال محاسبه شده است (Osmanoglu et al., 2011).

فرونشست، پایین رفتن سطح زمین در جهت قائم با بردار جایجاپی افقی اندک است. این پدیده، تحت تأثیر عوامل مختلفی مانند استخراج نفت، گاز، آبهای زیرزمینی، استخراج معدن و مسائل تکتونیکی رخ می‌دهد (جنت و همکاران، ۱۳۸۸)؛ (حقیقت مهر و همکاران، ۱۳۸۹)؛ (شریفی کیا، ۱۳۹۱). فرونشست در هر منطقه، تحت تأثیر یک یا چند عامل از عوامل مذکور است. استخراج آبهای زیرزمینی در اقلیم‌های خشک و نیمه‌خشک، یکی از مهم‌ترین دلایل فرونشست زمین است که می‌تواند خسارت‌های قابل توجهی به تأسیسات زیربنایی، نقاط حساس و خطوط انتقال نیرو وارد کند (مرتضوی و همکاران ۱۳۸۹).

آبهای زیرزمینی، یکی از منابع اصلی تأمین آب مورد نیاز در ایران به عنوان یک کشور با اقلیم خشک و نیمه خشک است. استان زنجان با بارش متوسط ۳۳۰ میلی‌متر در سال، در زمرة مناطق نیمه‌خشک ایران به شمار می‌رود. همچنین بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵ متوسط نرخ رشد جمعیت سالانه در استان زنجان برابر با ۰/۸۱ درصد بوده است (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۵). بنابراین با توجه به افزایش جمعیت و همچنین بالا بودن جمعیت روستایی شاغل در بخش کشاورزی، برداشت آبهای زیرزمینی شش برابر افزایش یافته است، به طوریکه طبق آمارهای در دسترس، میزان پمپاژ سالانه در برخی حوضه‌های آبریز، از ۴۹ میلیون متر مکعب در سال‌های ۱۳۰۰ تا ۱۳۶۰ به ۳۲۰ میلیون متر مکعب در سال ۱۳۹۰ رسیده است (شرکت آب منطقه‌ای استان زنجان، ۱۳۹۶). افزایش برداشت آبهای زیرزمینی موجب افت سطح آبهای زیرزمینی شده است (عینلو، ۱۳۹۵). از سوی دیگر برخی از آبخوان‌های استان زنجان به عنوان آبخوان ممنوعه اعلام شده و تأمین آب مورد

(Motagh et al., 2017). در کشور چین، فرونشست در اکثر شهرهای صنعتی محاسبه شده است. برای نمونه می‌توان به شهر شانگهای اشاره کرد. فرونشست در این شهر با استفاده از تصاویر ماهواره ALOS PALSAR و ALOS با استفاده از روش طول باز کوتاه، ۲۶۳ متر اندازه‌گیری شده است (Ruilin, 2006). حقیقت‌مهر و همکاران با استفاده از روش تجمعی، فرونشست دشت هشتگرد را حدود ۳۵ میلی‌متر در ماه محاسبه کردند (حقیقت‌مهر و همکاران، ۱۳۸۹). در سال ۱۳۹۱، معتقد و همکاران با استفاده از تصاویر ماهواره ENVISAT و با روش طول باز کوتاه، فرونشست دشت مهیار جنوبی اصفهان را ۸/۶ سانتی‌متر در سال محاسبه کردند (معتقد و همکاران، ۱۳۹۱). در این تحقیق، به منظور تعیین محدوده و نرخ فرونشست دشت خرمدره در استان زنجان، از روش تداخل‌سنجدی راداری استفاده شده است. در این مقاله، سعی بر این است تا اولین نتایج حاصل از تداخل‌سنجدی راداری دشت خرمدره به صورت نقشه فرونشست ارائه شود. از آنجایی که در برخی از مناطق دارای فرونشست، تغییرات زمانی سرعت نیز مطرح است، علاوه بر تعیین نرخ و محدوده فرونشست به بررسی تغییرات نرخ فرونشست در طول زمان نیز پرداخته شده است. به همین منظور تصاویر ماهواره ENVISAT در بازه زمانی ۲۰۰۳-۲۰۰۵ و تصاویر ماهواره Sentinel S1 در بازه زمانی ۲۰۱۷-۲۰۱۴ پردازش شده است. در بسیاری از پژوهش‌های مربوط به فرونشست، به دلیل عدم وجود داده‌های ژئودتیک در منطقه مورد مطالعه، امکان اعتبارسنجی مهیا نیست. در این تحقیق، به دلیل قرار گرفتن ایستگاه GPS ثابت در خرمدره و عبور پروفیل ترازیابی دقیق، مقایسه نتایج حاصل از این داده‌ها و بررسی تغییرات زمانی نرخ فرونشست امکان‌پذیر است. از طرف دیگر، تحلیل‌های مکانی ارائه شده در این مقاله

فرونشست در دشت Xi'an چین نیز، با استفاده از تصاویر تداخل‌سنجدی راداری بررسی شد (Qu et al., 2014). به همین منظور، ۶۲ تصویر از ماهواره‌های ALOS، TerraSAR-X و ENVISAT در بازه زمانی ۲۰۰۵-۲۰۱۲ پردازش شده و میدان سرعت متوسط منطقه مورد نظر در راستای خط دید ماهواره بدست آمد (Qu et al., 2014). نتایج این تحقیق، بیانگر نرخ متوسط ۵۰ میلی‌متر بر سال فرونشست، در طی سال‌های ۲۰۱۲-۲۰۰۵ است و آنالیز سری زمانی این تصاویر، نشان‌دهنده افزایش ۲۰۰ درصدی نرخ فرونشست از بازه زمانی ۲۰۰۵-۲۰۰۷ به بازه زمانی ۲۰۰۸-۲۰۱۰ (Qu et al., 2014) است. در ایران نیز، فرونشست بسیاری از دشت‌ها با استفاده از تداخل‌سنجدی راداری بررسی شده است که در اینجا به مطالعات مربوط به دشت‌های مشهد و رفسنجان اشاره می‌کنیم (Motagh et al., 2007, 2017). تصاویر ماهواره ENVISAT از سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ برای بررسی نرخ فرونشست، پردازش و تداخل‌سنجدی‌های حاصله، نشان‌گر رخداد فرونشست در منطقه است. نتایج این تحقیق، بیانگر محدوده بیضی شکل با روند شمال‌غربی-جنوب‌شرقی در دشت مشهد با بیشینه نرخ ۲۸ الی ۳۰ سانتی‌متر در سال است (Motagh et al., 2007). همچنین نرخ و محدوده فرونشست در دشت ALOS رفسنجان با پردازش تصاویر از ماهواره‌های Sentinel S1 و ENVISAT در بازه زمانی ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۶ محاسبه شده است (Motagh et al., 2017). میدان سرعت متوسط در راستای خط دید ماهواره، حاصل از آنالیز سری زمانی، خط مبنای کوتاه تداخل‌سنجدی‌های تولیدشده برای این دشت، نشان‌دهنده ۵ سانتی‌متر بر سال نرخ فرونشست به طور متوسط و بیشینه ۳۰ سانتی‌متر در سال برای برخی مناطق است

سری زمانی جابجایی در زمان‌های تصویربرداری وجود دارد: روش خط مبنا کوتاه (Small Baseline Subset) و روش پراکنش‌کننده دائمی (Persistent Scatterer).

۲-۱-۱-۲- آنالیز سری زمانی به روش خط مبنای کوتاه (SBAS)

در روش آنالیز سری زمانی به روش خط مبنای کوتاه، از زوج تصاویری استفاده می‌شود که مولفه قائم خط مبنای مکانی و خط مبنای زمانی از مقدار بحرانی کمتر باشد. سپس با اعمال روش کمترین مربعات بر روی شبکه تداخل‌سنچ‌های تشکیل شده، مقدار جابجایی هر پیکسل محاسبه می‌شود. برای ارزیابی فاز در طول زمان، ابتدا تعداد $N+1$ تصویر برداشت شده از یک منطقه را در بازه زمانی $\{t_0, t_1, t_2, \dots\}$ در نظر می‌گیریم. با فرض اینکه هر تصویر، حداقل با یک تصویر دیگر در ارتباط باشد، می‌توان تعداد تداخل‌سنچ‌های ممکن (M) را به صورت زیر تعیین کرد (Berardino et al., 2002):

$$\frac{N+1}{2} \leq M \leq N\left(\frac{N+1}{2}\right) \quad \text{رابطه (۲)}$$

فاز تفاضلی برای هر پیکسل همدوس با مختصات (x, r) در تداخل‌سنچ زام (متشكل از دو تصویر راداری در زمان‌های a و b) با صرف نظر کردن از چشم‌های Berardino et al. (2002) به صورت مشخص می‌شود:

$$\begin{aligned} \delta\varphi_j^{diff}(x, r) &= \varphi(t_b, x, r) - \varphi(t_a, x, r) \approx \\ &\quad \frac{4\pi}{\lambda} [d(t_b, x, r) - d(t_a, x, r)] \end{aligned} \quad \text{رابطه (۳)}$$

در بررسی ارتباط فرونشست، منابع آبی و بررسی خطر-پذیری زیرساخت‌های موجود می‌تواند به مسئولان در تصمیم‌گیری‌های آتی، کمک شایانی کند.

۲- مواد و روشها

۲-۱- تکنیک تداخل‌سنگی راداری

از اوایل دهه ۱۹۹۰، تداخل‌سنگی راداری به عنوان ابزاری کارآمد در مطالعه پدیده‌هایی که سبب تغییر سطح زمین می‌شوند معروفی شده است (Massonnet et al., 1998). پوشش مکانی مناسب و قدرت تفکیک بالای تصاویر راداری، این تکنیک را در بین روش‌های موجود برای مطالعه پدیده‌های مختلف زمین‌شناسی مطرح کرده است (Ferretti et al., 2001). اساس کار این روش، استفاده از اطلاعات فاز امواج راداری بازتابی از عوارض سطح زمین است، به نحوی که تغییرات ایجاد شده در سطح زمین باعث اختلاف فاز در دو تصویر رادار اخذ شده در دو زمان مختلف از یک منطقه می‌شود (Massonnet et al., 1998). با استفاده از اختلاف فاز بدست آمده تداخل‌سنچ‌ها ایجاد می‌شوند که شامل مؤلفه‌های ناشی از توپوگرافی، اثر کرویت زمین، تغییر شکل سطح زمین و خطاهای موجود هستند (Hanssen et al., 2001; Massonnet et al., 1998).

$$\Delta\varphi_{int} = \varphi_{flat} + \varphi_{topo} + \varphi_{def} \quad \text{رابطه (۱)}$$

در رابطه‌ی بالا φ_{flat} مولفه فاز زمین مسطح، φ_{topo} سهم فاز توپوگرافی و φ_{def} اختلاف فاز ناشی از تغییر شکل زمین است. پس از تولید تداخل‌سنچ‌های تفاضلی، نیاز به روشی برای مطالعه تغییرشکل زمین در طول زمان است. در حال حاضر، دو روش کلی برای تحلیل

1. Interferogram

توسط تداخل‌سنگی راداری مطرح می‌شود. همبستگی سیگنال‌های رادار وابسته به توزیع پراکنش‌کننده‌هایی است که در داخل یک پیکسل قرار گرفته‌اند. در این روش، باید پیکسل‌هایی از تصویر شناسایی شود که در مدت زمان اخذ داده‌ها، همدوس باقی بمانند. این نقاط را پراکنش‌کننده‌های پایدار (Persistent Scatter) می‌نامند. فربتی و همکاران در سال ۲۰۰۰ و ۲۰۰۱ از شاخص پراکندگی دامنه، برای انتخاب نقاط کاندید استفاده کردند (Ferretti et al., 2000).

$$D_A = \frac{\sigma_A}{\mu_A} \quad \text{رابطه (۵)}$$

که در آن σ_A و μ_A به ترتیب انحراف معیار استاندارد و میانگین مقادیر دامنه در یک پنجره هستند. در این روش، یک مدل تقریبی از تغییرات زمانی دگرشکل سطح زمانی، در منطقه مورد مطالعه موردنیاز است تا مولفه مربوط به دگرشکلی از سایر مولفه‌های تداخل‌سنگی (مانند توپوگرافی، اتمسفر و غیره) قابل تفکیک باشد. بنابراین هوپر، در سال ۲۰۰۶ روش جدیدی، برای پراکنش‌کننده‌های پایدار به نام StaMPS با امکان انتخاب پراکنش‌کننده‌های پایدار، بدون نیاز به مدل اولیه جابجایی، معرفی کرد (Hooper 2006). در این روش پس از تولید تداخل‌سنچ‌ها، فاز بازیابی نشده، φ_{int} ، پیکسل λ در تداخل‌سنچ نام را می‌توان به صورت زیر نوشت (Hooper 2006):

$$\begin{aligned} \varphi_{int,x,i} &= \varphi_{def,x,i} + \\ &\Delta\varphi_{\varepsilon,x,i} + \varphi_{atmo,x,i} + \\ &\Delta\varphi_{orb,x,i} + \varphi_{n,x,i} \end{aligned} \quad \text{رابطه (۶)}$$

که در آن φ_{def} تغییرات فاز بدلیل جابجایی پیکسل در راستای خط دید ماهواره، $\Delta\varphi_{\varepsilon}$ باقیمانده فاز توپوگرافی به دلیل خطاهای موجود در مدل ارتفاعی رقومی مورد استفاده، φ_{atmo} فاز متناسب با تغییرات اتمسفری بین

که در آن λ طول موج رادار، $\varphi(t_a, x, r)$ فاز پیکسل (x, r) در زمان a و $\varphi(t_b, x, r)$ فاز پیکسل (x, r) در زمان b ، $d(t_a, x, r)$ و $d(t_b, x, r)$ جابجایی‌های سطحی انباشتی در راستای خط دید ماهواره (LOS) به ترتیب در دو زمان t_b و t_a هستند. با فرض اینکه جابجایی در زمان اولین تصویر برابر با صفر باشد ($d(t_0, x, r) = 0$)، سری زمانی جابجایی برای زمان‌های $i = 1, \dots, N$ برای پیکسل (x, r) برابر با $d(t_i, x, r)$ است که مولفه فاز آن مساوی با $\varphi(t_i, r, x) \approx \frac{4\pi d(t_i, r, x)}{\lambda}$ در یک بردار N مولفه‌ای (N تعداد تصاویر) را به صورت در یک بردار M مولفه‌ای (M تعداد تداخل‌سنچ) را به صورت $\varphi = [\varphi(t_1), \dots, \varphi(t_N)]^T$ و مقادیر فاز اندازه‌گیری شده در یک بردار M مولفه‌ای (M تعداد تداخل‌سنچ) را به صورت $\delta\varphi = [\delta\varphi(t_1), \dots, \delta\varphi(t_M)]^T$ زیر سیستم ماتریسی M معادله N مجھولی که مقادیر فاز اندازه‌گیری شده را به مقادیر فاز در طول زمان مرتبط می‌کند.

$$A\varphi = \delta\varphi \quad \text{رابطه (۴)}$$

در این رابطه A ماتریس ضرایب، φ بردار مجھولات (تغییرات فاز در زمان) و $\delta\varphi$ بردار معلومات (مقادیر فاز اندازه‌گیری شده در هر تداخل‌سنچ) را نشان می‌دهد. از معکوس‌سازی این رابطه، به روش کمترین مربعات، می‌توان سری زمانی فاز و در نهایت نرخ جابجایی را برای هر پیکسل محاسبه کرد.

۲-۱-۲- آنالیز سری زمانی به روش پراکنش-کننده‌های پایدار (PS)

در تداخل‌سنگی تفاضلی، عدم همبستگی زمانی و مکانی به عنوان محدودیتی برای پایش تغییر شکل

که در رابطه بالا $K_{\varepsilon,x}$ ثابت تناسب است. با جایگذاری رابطه ۹ در رابطه ۸ خواهیم داشت:

$$\text{رابطه (۱۰)}$$

$$\varphi_{int,x,i} - \bar{\varphi}_{int,x,i} = B_{\perp,x,i} K_{\varepsilon,x} + \varphi_{n,x,i} - \bar{\varphi}'_{n,x,i}$$

از آنجایی که ترم اول سمت راست رابطه ۱۰، تنها ترم متناسب با خط مینا است، می‌توان ضریب ثابت $K_{\varepsilon,x}$ برای پیکسل x را با استفاده از تمام تداخل‌سنجهای تشکیل شده، به روش کمترین مربعات محاسبه کرد. کمیت γ_x بر پایه کوهرنس زمانی، برای پیکسل x را به صورت زیر تعریف می‌کنیم (Hooper 2006):

$$\text{رابطه (۱۱)}$$

$$\gamma_x = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N \exp\{j(\varphi_{int,x,i} - \bar{\varphi}_{int,x,i} - \Delta\hat{\varphi}_{\varepsilon,x,i})\}$$

که N تعداد تداخل‌سنجهای تولید شده و $\Delta\hat{\varphi}_{\varepsilon,x,i}$ برآورد محاسبه شده برای $\Delta\varphi_{\varepsilon,x,i}$ است. با فرض کوچک بودن مقدار $\bar{\varphi}_{int,x,i}$ ، γ_x بیانگر پایداری فاز پیکسل x ام بوده و می‌تواند معیاری برای شناسایی و انتخاب پیکسل‌های PS باشد. بنابراین پارامتر γ_x بیانگر پایداری فاز در پیکسل x است و به عنوان معیاری برای انتخاب پیکسل‌های PS استفاده شود. به عبارت دیگر پیکسل‌های با مقدار بزرگتر γ_x احتمال PS شدن بیشتری دارند. از آنجایی که این روش آنالیز سری زمانی، بدون اطلاعات در مورد کاندیدهای PS شروع می‌شود، طی یک روند تکراری پیکسل‌های با γ_x بیشتر شناسایی می‌شود. در انتخاب کاندیدهای PS از شاخص پراکندگی دامنه استفاده می‌شود. در این مرحله PS‌های نهایی با استفاده از میزان استحکام فاز حاصل از آنالیز فاز انتخاب شده و رفتار این پیکسل‌ها در طول زمان به صورت سری

دو گذر ماهواره، $\Delta\varphi_{orb}$ باقیمانده خطای مداری و φ_n مولفه نویز ناشی از نویز گرمایی و خطای در ثبت هندسی است، پیکسل‌هایی به عنوان PS انتخاب می‌شوند که مولفه نویز به قدری کوچک باشد که سیگنال اصلی را نپوشاند (Hooper 2006).

در رابطه ۶ فرض می‌شود که ترم‌های مربوط به φ_{def} ، $\Delta\varphi_{orb}$ و φ_{atmo} به صورت مکانی در مقیاس طولی L همبسته باشند و ترم‌های φ_n و $\Delta\varphi_{\varepsilon}$ در همان مقیاس طولی دارای ناهمبستگی و میانگین صفر باشند. اگر موقعیت PS قبل از مشخص باشد، متوسط فاز نقاط قرار گرفته داخل دایره به مرکزیت پیکسل x ام و به شعاع L برابر است با:

$$\begin{aligned} \bar{\varphi}_{int,x,i} &= \bar{\varphi}_{def,x,i} + \\ &\bar{\varphi}_{atmo,x,i} + \Delta\bar{\varphi}_{orb,x,i} + \\ &\bar{\varphi}_{n,x,i} \end{aligned} \quad \text{رابطه (۷)}$$

که در این رابطه علامت بار، بیانگر متوسط مقادیر داخل دایره و $\bar{\varphi}_n$ میانگین $\Delta\varphi_{\varepsilon}$ است که فرض می‌شود مقدار کوچکی باشد. تفاضل رابطه ۶ از رابطه ۷ برابر است:

$$\begin{aligned} \varphi_{int,x,i} - \bar{\varphi}_{int,x,i} &= \Delta\varphi_{\varepsilon,x,i} + \\ \varphi_{n,x,i} - \bar{\varphi}'_{n,x,i} & \end{aligned} \quad \text{رابطه (۸)}$$

که در این رابطه $\bar{\varphi}'_n$ مجموع $\bar{\varphi}_n$ به اضافه اختلاف مقادیر میانگین داخل دایره و مقادیر هر پیکسل x برای سه مولفه φ_{def} ، φ_{atm} و φ_{orb} است. خطای وارد از مدل ارتفاعی رقومی با خط مینای عمودی B_{\perp} متناسب است و به صورت زیر می‌توان نوشت:

$$\Delta\varphi_{\varepsilon,x,i} = B_{\perp,x,i} K_{\varepsilon,x} \quad \text{رابطه (۹)}$$

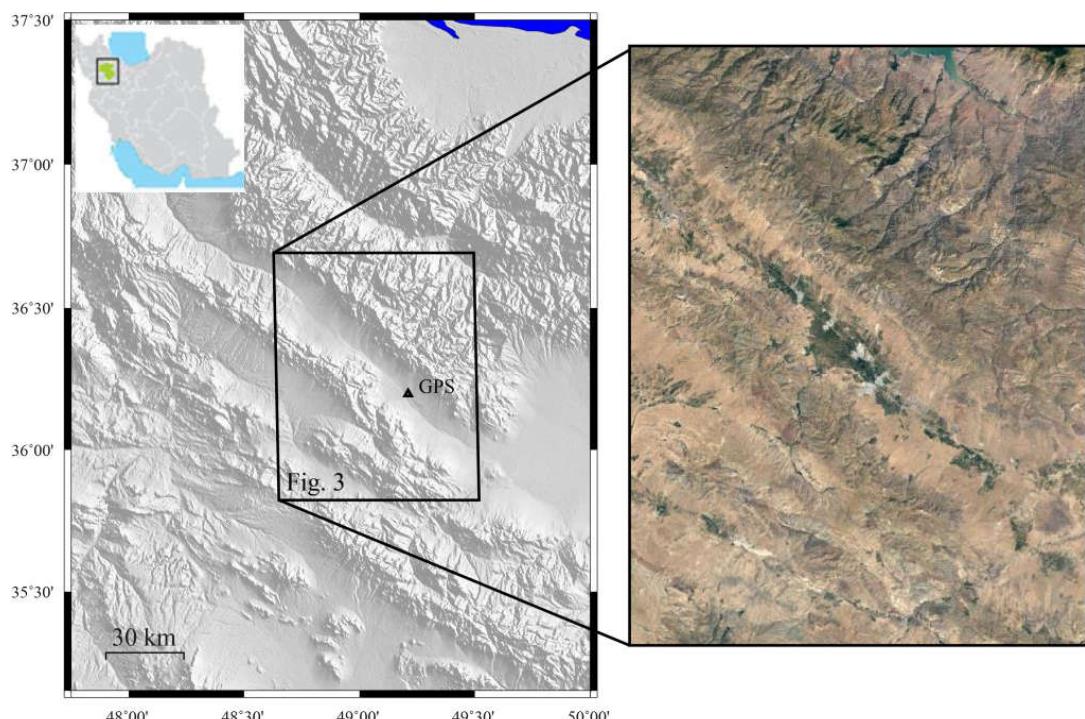
زمانی بررسی می شود (Hooper 2006).

استان زنجان و به لحاظ تراکم نسبی جمعیت در سطح استان، رتبه اول را دارد. در سال های اخیر، برداشت بی رویه از منابع آب زیرزمینی این دشت، رشد چشمگیری داشته که بیشترین برداشت از این منابع در بخش کشاورزی صورت گرفته است (شرکت آب منطقه ای استان زنجان، ۱۳۹۶). بر اساس آخرین آماربرداری در سال ۱۳۸۲، چاه های بهره برداری شده منطقه مورد مطالعه، ۶۶۲ چاه فعال است که عمدتاً برای مصارف کشاورزی و شرب استفاده می شود و سالانه حدود ۷۴۷ میلیون متر مکعب از منابع آب زیرزمینی توسط این چاه ها مورد بهره برداری قرار می گیرد. با توجه به داده های در دسترس از چاه های اکتشافی، میزان افت هیدرولوگیک واحد دشت، بین سال های ۱۰۰-۵۰۰ متر در حدود ۱۰ متر است (جلیلی، ۱۳۹۲).

۲-۲-داده ها و روش تحقیق

شهرستان خرمدره در قسمت جنوبی استان زنجان و در میان دشت آبرفتی نسبتاً مسطح و سیعی قرار گرفته که ارتفاع آن از سطح دریا، ۱۵۷۵ متر است. این دشت، از لحاظ ساختاری در البرز غربی واقع شده و از روند کلی زون ساختاری البرز-آذربایجان تبعیت می کند. گسترده ترین واحدهای منطقه متعلق به نهشته های آبرفتی کواترنری و ولکانی ائوسن است. کهن ترین واحدهای سنگی منطقه سازنده های کهر، بایندر، سلطانیه و توده های نفوذی گرانیت دوران و جدید ترین آنها پادگانه های آبرفتی و نهشته های رودخانه ای کواترنری است.

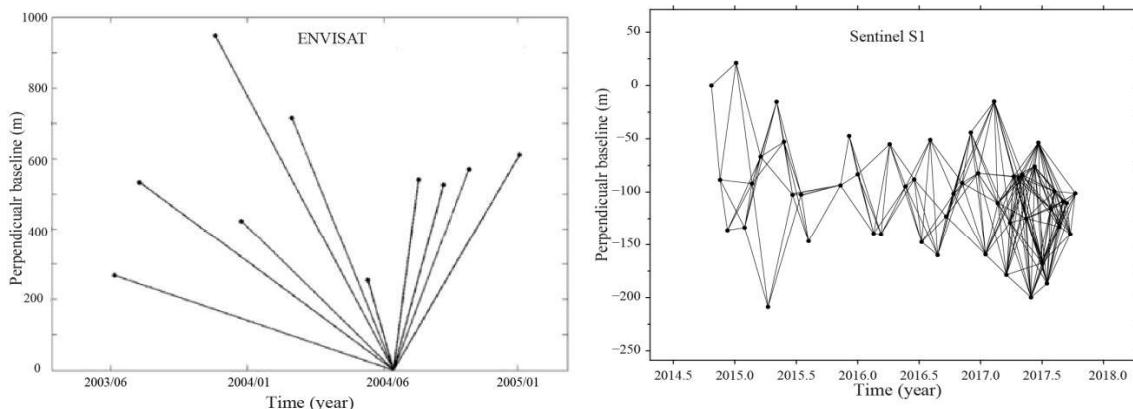
شهرستان خرمدره از نظر وسعت، کوچکترین شهرستان

شکل ۱. موقعیت منطقه مورد مطالعه قرار گرفته بر روی مدل ارتفاعی رقومی

تداخل‌سنجهای تولید شده از فیلتر گلدشتاین استفاده شد (Goldstein & Werner 1998). پس از تصحیح تداخل‌سنجهای برای تعیین میدان جابجایی منطقه از آنالیز سری زمانی از روش StaMPS استفاده شد. به همین منظور ۱۱ تصویر سنجدنده فوق، برای تشکیل ۱۰ تداخل‌سنجهای نسبت به یک تصویر اصلی بکار رفته است. شکل ۲، نشانگر خط مبنای مکانی تصاویر اخذ شده در طول زمان است. در روش StaMPS از روش تحلیل دامنه و فاز برای شناسایی پیکسل‌های PS استفاده شد. به همین منظور، آستانه استفاده شده برای شاخص پراکندگی دامنه، $0.4/0$ انتخاب شد (Hooper 2006). این آستانه به صورتی تعیین می‌شود که احتمال انتخاب های واقعی را افزایش داده و احتمال انتخاب پیکسل‌های با فاز تصادفی کاهش یابد.

به منظور مطالعه و بررسی فرونشست منطقه خرمدره (شکل ۱)، از داده‌های راداری مسیر پایین‌گذر (شماره‌ی ۴۶۴) سنجدنده ASAR ماهواره ENVISAT در باند C از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ استفاده شده است. طول موج این سنجدنده، $5/6$ سانتی‌متر و زاویه فرود سیگنال، $23/5$ درجه نسبت به امتداد قائم است. برای پردازش این تصاویر از نرم‌افزار کد باز StaMPS/MTI تحت سیستم عامل لینوکس استفاده شد. پس از تشکیل تداخل‌سنجهای، مولفه فاز متناسب با توپوگرافی با استفاده از مدل رقومی ارتفاعی SRTM با قدرت تفکیک مکانی ۹۰ متر حذف شد (Farr & Kobrick 2000). اثر کرویت زمین نیز با استفاده از اطلاعات مداری شامل موقعیت دقیق مداری ماهواره ERS1/2 و ENVISAT تصحیح شد. به منظور کاهش نویز و افزایش نسبت سیگنال به نویز در

شکل ۲. خط مبنای مکانی و زمانی تصاویر مورد استفاده. محورافقی خط مبنای زمانی و محور قائم خط مبنای قائم را نشان می‌دهد. هر نقطه نشان دهنده یک تصویر و هر خط نمایانگر یک تداخل‌سنجد است.

شده است. شکل ۲، خط مبنای مکانی شبکه تداخل‌سنجهای را در طول زمان نشان می‌دهد. اثر کرویت زمین با استفاده از پارامترهای مداری دقیق و فاز ناشی از توپوگرافی زمین با استفاده از مدل ارتفاعی رقومی SRTM با قدرت تفکیک مکانی ۹۰ متر تصحیح شد (Sandwell et al., 2011). در این مطالعه برای محاسبه

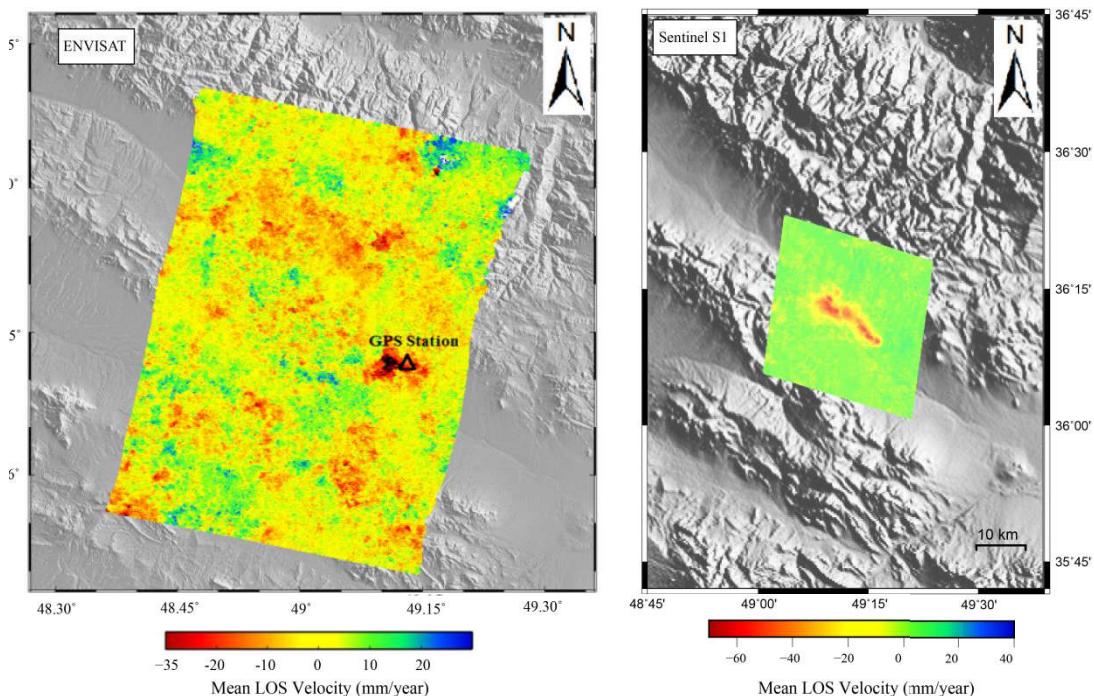
برای محاسبه میدان جابجایی دشت خرمدره در سالهای، تصاویر Sentinel S1 اخذ شده از ۲۵ اکتبر ۲۰۱۴ تا ۹ اکتبر ۲۰۱۷ پردازش شد. در این مطالعه از نرم‌افزار GMTSAR (Farr & Kobrick 2000) برای تولید ۲۳۶ تداخل‌سنجه با مؤلفه قائم، خط مبنای کمتر از ۱۲۰ متر و خط مبنای زمانی کمتر از ۱۳۰ روز استفاده

با توجه به این نقشه، بیشینه نرخ متوسط تغییرشکل در منطقه مورد مطالعه ۳۵ میلی‌متر بر سال، در راستای دور شدن از ماهواره در جهت خط دید ماهواره است. همچنین برای محاسبه میدان جابجایی منطقه در سالهای اخیر، تصاویر ماهواره Sentinel S1 به مدت ۳ سال (از اکتبر ۲۰۱۴ تا اکتبر ۲۰۱۷) پردازش و میدان جابجایی دشت خرمدره با روش آنالیز سری زمانی به روش خط مبنای کوتاه محاسبه شد (شکل ۳). نقشه حاصله، نشان‌دهنده ادامه روند تغییرشکل در دشت خرمدره با بیشینه نرخ متوسط ۴۹ میلی‌متر بر سال، در راستای دور شدن از ماهواره در جهت خط دید ماهواره است.

میدان متوسط سرعت و آنالیز سری زمانی از روش آنالیز سری زمانی به روش خط مبنای کوتاه (Berardino et al., 2002) استفاده شده است.

۳- نتایج

در این تحقیق تصاویر ماهواره ENVISAT اخذ شده از سالهای ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵، با استفاده از بسته نرم افزاری StaMPS پردازش و براساس پراکنشگرهای پایدار، آنالیز سری زمانی انجام شد. نقشه نهایی نرخ متوسط فرونشست بدست آمده از این روش، در شکل ۳، نشان داده شده است. مقادیر منفی در این شکل، نشان‌دهنده جابجایی در راستای دور شدن از ماهواره است. بنابراین

شکل ۳. نقشه نرخ متوسط فرونشست سالانه دشت خرمدره، قرار گرفته بر روی مدل ارتفاعی رقومی و ایستگاه GPS موجود در منطقه. مقادیر منفی بیانگر جابجایی در راستای دور شدن از ماهواره است.

$$V_{los} = V_V \cos\theta - V_H \sin\theta \quad (12)$$

رابطه

نرخ متوسط بدست آمده حاصل از ماهواره ENVISAT و Sentinel S1 در راستای خط دید ماهواره است که با استفاده از رابطه زیر می‌توان به راستای قائم تصویر کرد

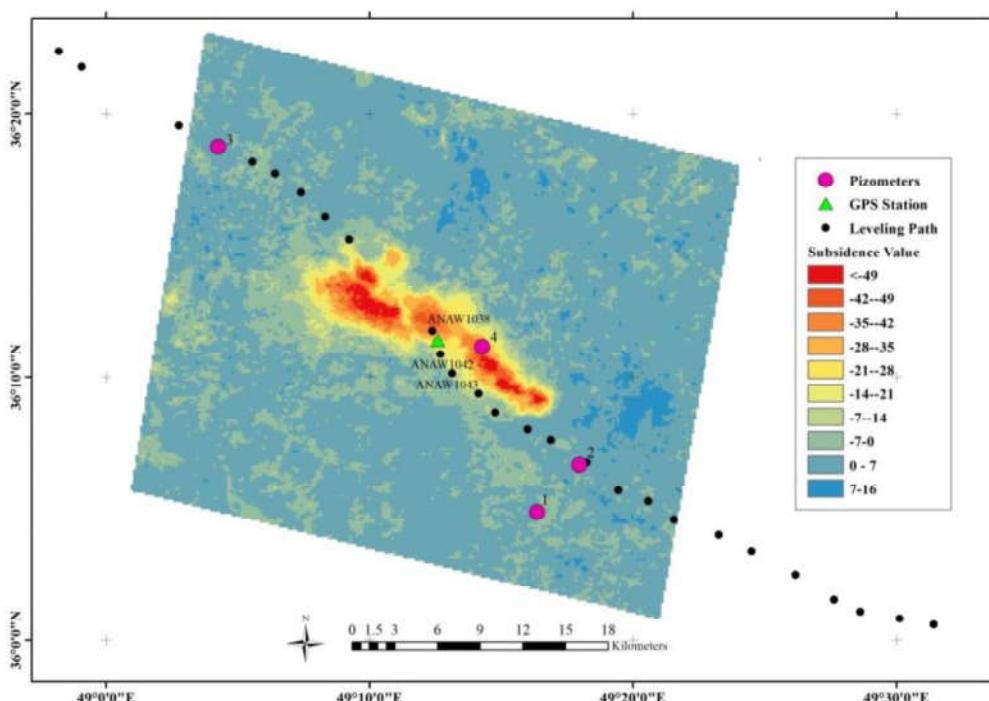
داده‌های ژئودتیک (GPS و ترازیابی دقیق) استفاده شده است. شکل ۴، نشان‌دهنده میدان جابجایی حاصل از پردازش تصاویر Sentinel S1 (از سالهای ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷)، موقعیت ایستگاه GPS ثابت سازمان نقشه‌برداری کشور و پروفیل ترازیابی دقیق سازمان نقشه‌برداری کشور است. همچنین جدول ۱، بیانگر میزان اختلاف ارتفاع نقاط واقع در منطقه فرونشست در دو اپک مشاهداتی ۱۹۸۵ و ۲۰۰۵ است. همانطور که جدول ۱ و شکل ۴ نشان می‌دهند، در منطقه‌ای که فرونشست برای دشت خرمدره توسط تکنیک InSAR به دست آمده، نتایج حاصل از ترازیابی دقیق نیز مابین دو اپک مشاهداتی ۱۹۸۵ و ۲۰۰۵ نیز بیانگر فرونشستی در حدود ۲۰ سانتی‌متر بر ۲۰ سال است.

در این رابطه θ زاویه فرود (زاویه دید ماهواره با جهت عمود بر سطح زمین) و V_V و V_H به ترتیب سرعت در راستای افقی و ارتفاعی است. از آنجاکه جابجایی حاصل از فعالیت تکتونیکی در راستای مسطحاتی در این دشت اندک بوده (Djamour et al., 2010) می‌توان فرض کرد که تغییرشکل بدست آمده در راستای مسطحاتی، قابل صرفنظر کردن است. بنابراین با استفاده از رابطه ۱۲، مقدار بیشینه تغییرات ارتفاعی در سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ به مقدار ۴۱ میلی‌متر بر سال و در سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۷ به مقدار ۶۰ میلی‌متر بر سال می‌رسد.

۴- بحث و بررسی

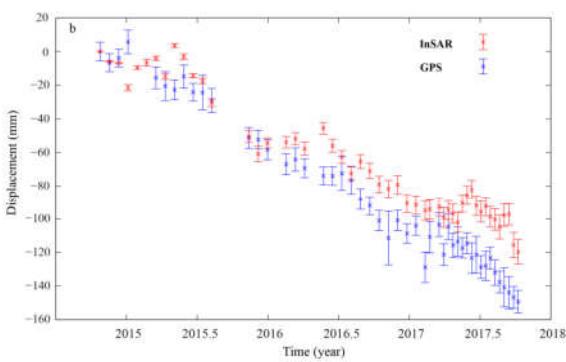
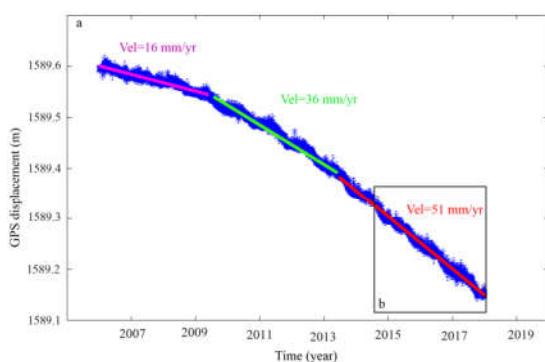
۴-۱- صحبت‌سنگی نتایج

برای صحبت‌سنگی نتایج حاصله برای تغییر شکل، از

شکل ۴. نقشه جابجایی به دست آمده از تکنیک تداخل‌سنگی راداری حاصل از پردازش تصاویر Sentinel S1، موقعیت پیزومترهای بررسی شده، پروفیل ترازیابی دقیق سازمان نقشه‌برداری کشور در دو اپک ۱۹۸۵ و ۲۰۰۵ و موقعیت ایستگاه دائم GPS سازمان نقشه‌برداری کشور

طی سال‌های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۸ است. نرخ فرونشست از ۱۶ میلی‌متر بر سال در طی سال‌های ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵ به ۳۶ میلی‌متر بر سال در طی سال‌های ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳ و در نهایت به ۵۱ میلی‌متر بر سال در طی سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۷ افزایش داشته است. از آنجائیکه ایستگاه GPS خرمدره از سال ۲۰۰۶ شروع به کار کرده است، مقایسه سری زمانی مولفه ارتفاعی موقعیت این ایستگاه با نتایج حاصل از پردازش تصاویر ENVISAT امکان‌پذیر نبود. بنابراین سری زمانی مولفه ارتفاعی این ایستگاه ثابت، با سری زمانی نتایج حاصل از پردازش تصاویر Sentinel S1 از اکتبر ۲۰۱۴ تا اکتبر ۲۰۱۷ در شکل ۵-ب ترسیم شده است. در شکل ۵-ب، مولفه ارتفاعی سری زمانی ایستگاه GPS با توجه به رابطه ۱۱، به جابجایی در راستای خط دید ماهواره تبدیل شده است که تطابق خوبی با میزان فرونشست حاصل از پردازش تصاویر Sentinel S1 دارد.

شکل ۵. سری زمانی مولفه ارتفاعی ایستگاه GPS ثابت خرمدره. محور افقی نشان دهنده زمان و محور عمودی نشان دهنده تغییرات ارتفاعی ایستگاه است.

منطقه‌ای، بیانگر رخداد فرونشست در دشت خرمدره و افزایش نرخ آن در طول زمان است.

۴-۲- سری زمانی چاههای پیزومتری

جهت بررسی ارتباط بین برداشت آب‌های زیرزمینی و

جدول ۱. مقدار اختلاف ارتفاع ایستگاه‌های داخل محدوده فرونشست در دو اپک مشاهداتی ترازیابی دقیق

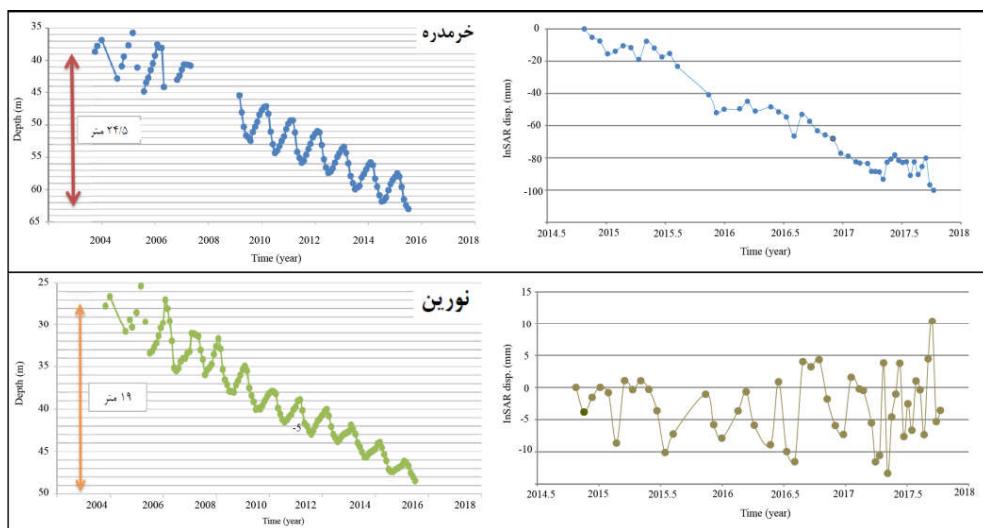
شماره ایستگاه	مقدار اختلاف ارتفاع در سالهای ۱۹۸۵ و ۲۰۰۵ بر حسب متر
ANAW 1038	0.28801
ANAW 1042	0.16423
ANAW 1043	0.27775

شکل ۵-الف، نشان‌دهنده سری زمانی مولفه ارتفاعی ایستگاه GPS ثابت خرمدره از سال ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۸ است. محور افقی، نشان‌دهنده زمان و محور عمودی، نشان‌دهنده تغییرات ارتفاعی ایستگاه است. این ایستگاه جابجایی در راستای قائم به اندازه ۴۵ سانتی‌متر در طی ۱۲ سال را نشان می‌دهد. اما با توجه به سری زمانی ایستگاه GPS سرعت فرونشست، در طی سالهای ۲۰۱۸ تا ۲۰۰۶ یکسان نبوده است. آنالیز سری زمانی این ایستگاه، نشان‌دهنده تغییر سرعت فرونشست در

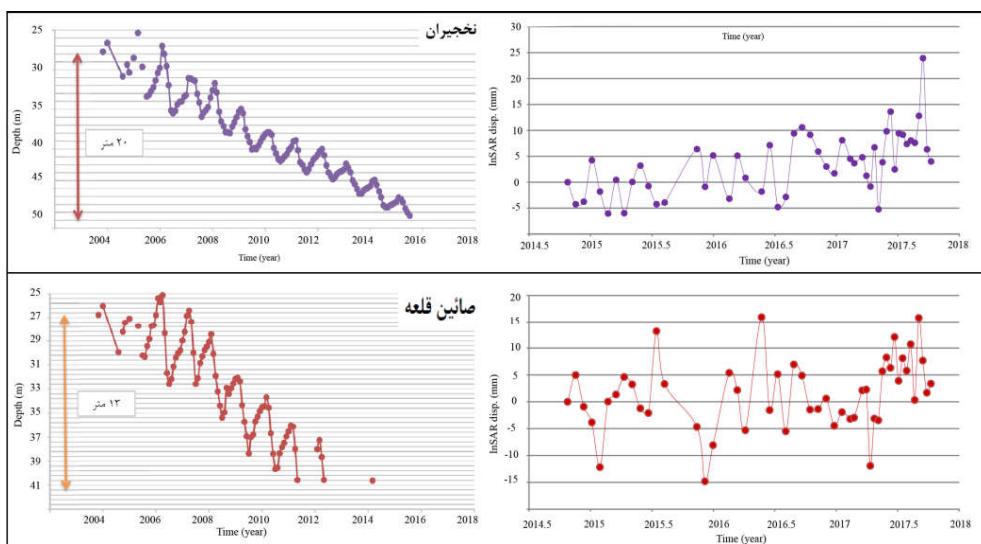
نتایج حاصل از سه تکنیک ژئودتیک در منطقه، نشان می‌دهد که نرخ فرونشست، در طی سالهای اخیر با افزایش قابل توجهی برخوردار بوده است. داده‌های GPS به صورت نقطه‌ای، داده‌های ترازیابی دقیق به صورت خطی و نتایج حاصل از تداخل‌سنگی رadarی به صورت

نخجیران، نورین و صایین قلعه، قرار گرفته در خارج از منطقه‌ی فرونشست، نیز مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به اطلاعات ثبت شده در این ایستگاه‌ها، افت تراز آب به ترتیب برابر با ۲۰، ۱۹ و ۱۳ متر است. نتایج حاصل از بررسی نمودارها می‌تواند نشان دهنده این موضوع باشد که ارتباط مستقیمی بین افت تراز آب و ایجاد فرونشست در منطقه وجود دارد و هر چه از منطقه فرونشست دورتر می‌شویم، افت تراز آب در منطقه کمتر می‌شود. این مسئله اهمیت توجه به بهره‌برداری‌های بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی در این منطقه، استفاده از روش‌های نوین آبیاری در مزارع، استفاده بهینه از منابع آب و صرفه جویی در مصرف آب برای مصارف خانگی و صنعتی را به خوبی آشکار می‌سازد. موقعیت چاههای پیزومتریک مورد بررسی نیز در شکل ۴، نشان داده شده است. در شکل ۴، نقاط ۱، ۲ و ۳ به ترتیب ایستگاه‌های نورین، نخجیران و صایین قلعه در خارج از محدوده فرونشست و نقطه‌ی ۴، ایستگاه خرمدره داخل محدوده فرونشست را نشان می‌دهد.

افت سطح تراز آب با ایجاد فرونشست در منطقه، اطلاعات بدست آمده از چاههای پیزومتری موجود در منطقه مورد مطالعه، مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. شکل ۶، سری زمانی مربوط به جابجایی‌ها برای نقاط انتخاب شده در محل پیزومترها و داده‌های ثبت شده توسط چاههای پیزومتری موجود در منطقه مورد مطالعه را نشان می‌دهد. با توجه به نقشه نرخ متوسط فرونشست منطقه مورد مطالعه، ایستگاه خرمدره در منطقه متحمل فرونشست واقع شده است. با توجه به داده‌های عمق آب که در بازه‌ی زمانی بین سال‌های ۱۳۸۲ تا ۱۳۹۴ در این ایستگاه ثبت شده، عمق آب در این بازه زمانی به میزان ۲۴/۵ متر افزایش پیدا کرده است. این مسئله بیانگر این است که در این بازه زمانی تراز آب به میزان ۲۴/۵ متر افت پیدا کرده است. با بررسی الگوی افت تراز آب در این منطقه، ارتباط مستقیم بین افت تراز آب و ایجاد فرونشست در منطقه، به خوبی قابل درک است. برای درک بهتر و اطمینان بیشتر در نتیجه بدست آمده، ایستگاه‌های پیزومتری

شکل ۶. نمودار سری زمانی داده‌های عمق آب در منطقه‌ی مورد مطالعه. محور افقی نشان دهنده‌ی تاریخ نمونه برداری و محور عمودی نشان دهنده‌ی عمق آب است. قسمت الف، بیانگر سری زمانی عمق آب ایستگاه خرمدره است که در منطقه‌ی فرونشست قرار دارد. قسمت ب، پ و ت بیانگر سری زمانی عمق آب ایستگاه‌های نخجیران، نورین و صایین قلعه است که در خارج از محدوده فرونشست قرار گرفته‌اند.

ادامه شکل ۶. نمودار سری زمانی داده‌های عمق آب در منطقه‌ی مورد مطالعه. محور افقی نشان دهنده‌ی تاریخ نمونه برداری و محور عمودی نشان دهنده‌ی عمق آب است. قسمت الف، بیانگر سری زمانی عمق آب ایستگاه خرمدره است که در منطقه‌ی فرونشست قرار دارد. قسمت ب، پ و ت بیانگر سری زمانی عمق آب ایستگاه‌های نجفیجان، نورین و چاین قلعه است که در خارج از محدوده‌ی فرونشست قرار گرفته‌اند.

راههای ارتباطی، مناطق مسکونی و آثار تاریخی منطقه، ابتدا نرخ فرونشست بدست آمده در نقاط مختلف با استفاده از الگوریتم درون‌یابی^۲ IDW به سطح تبدیل شده است. دقت درون‌یابی به منظور تولید سطح در روش PS به دلیل تعداد نقاط کمتر نمونه‌برداری شده نسبت به روش SBAS کمتر است. از آنجاییکه در بازه سالهای ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۵، فرونشست از روش PS به دست آمده و پراکندگی نقاط پراکنشگر در این روش به خوبی روش SBAS نیست، دقت روش IDW در این حالت برای تولید سطح به دست آمده است. شکل ۷، نمایانگر نقاط پراکنشگر، سطح به دست آمده و نیز نقاط کنترل استفاده شده برای ارزیابی دقت درون‌یابی است که در آن شکل (a)، کل محدوده و (b) بزرگنمایی محدوده مشخص شده درون مستطیل سفید رنگ برای وضوح بیشتر، پراکندگی نقاط را نشان می‌دهند. RMS^۳ به دست آمده برابر ۱۰/۰ میلی‌متر بوده است.

^۲Root Mean Square Error

۴-۳- بررسی مخاطرات فرونشست

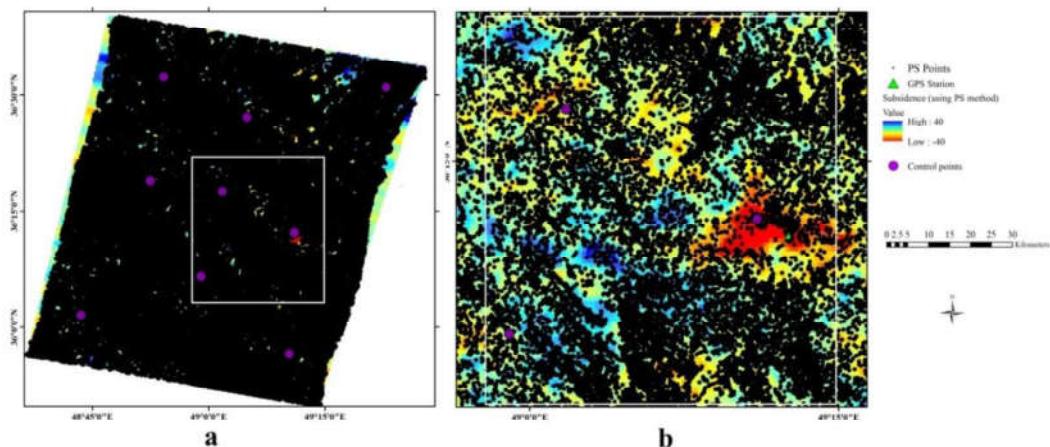
به‌منظور تهییه نقشه‌های تحلیلی، برای بررسی فرونشست و مخاطرات ناشی از آن در این منطقه، از سیستم اطلاعات مکانی^۱ GIS استفاده شده است. فرونشست‌ها می‌توانند باعث آسیب دیدگی تأسیسات زیربنایی و نقاط استراتژیک شوند که از جمله آنها می‌توان به راههای ارتباطی، خطوط انتقال نیرو، نیروگاهها و سدها اشاره کرد. از سیستم اطلاعات مکانی GIS به‌منظور تحلیل مخاطرات این پدیده در منطقه مطالعاتی، استفاده شده است. به همین دلیل، در ابتدا داده‌های مربوط به تأسیسات زیربنایی و نقاط استراتژیک از سازمان‌های مربوطه اخذ شده و آماده ورود به نرم‌افزار سیستم اطلاعات مکانی شده‌اند. سپس با استفاده از آنالیزهای مکانی در نرم افزارهای GIS، داده‌های مکانی مربوطه مورد پردازش قرار گرفته‌اند. به عنوان مثال، برای بررسی مخاطرات فرونشست در شبکه

1. Geospatial Information System

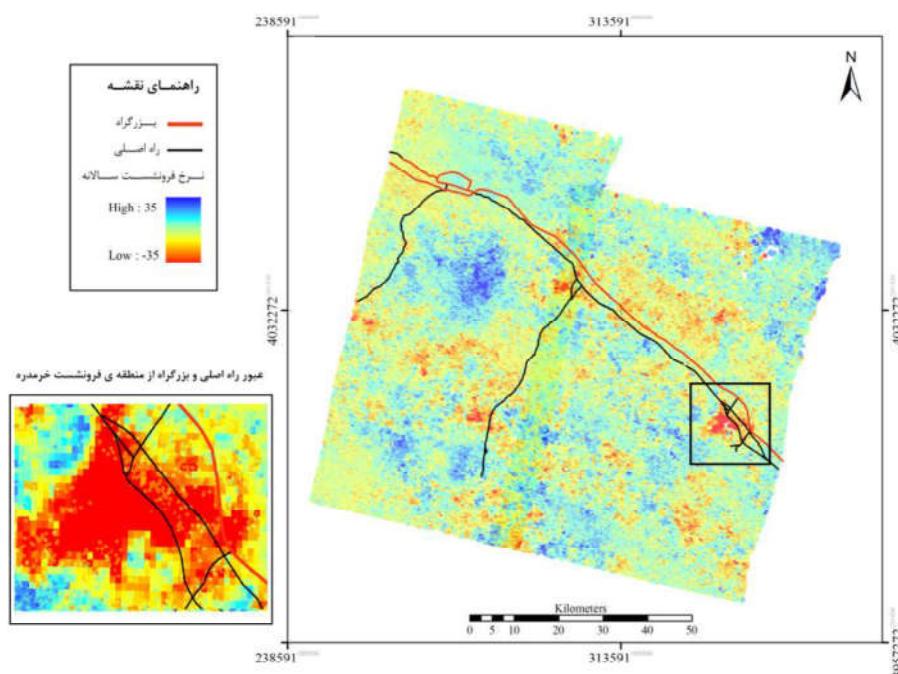
1.Inverse Distance Weight

همانطور که در شکل‌های ۸، ۹، ۱۰ و ۱۱ ملاحظه می‌شود، قسمتی از راه‌های اصلی، بزرگراه‌ها، راه‌آهن، مناطق مسکونی و آثار تاریخی در منطقه‌ای که دارای بیشینه نرخ فرونشست است قرار دارند.

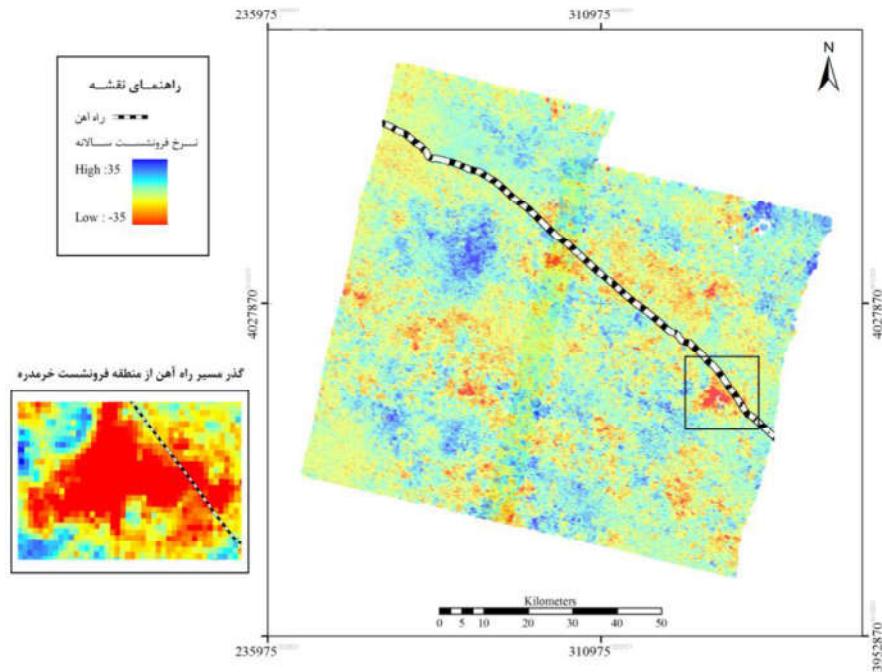
در ادامه، ارتباط مکانی لایه‌های شبکه‌ی ارتباطی، کاربری‌ها و نقاط مهم با سطح مزبور با استفاده از روی هم‌گذاری لایه‌ها بدست آمده است. شکل‌های ۸، ۹، ۱۰، ۱۱ نتایج تحلیل خطر را نشان می‌دهند.

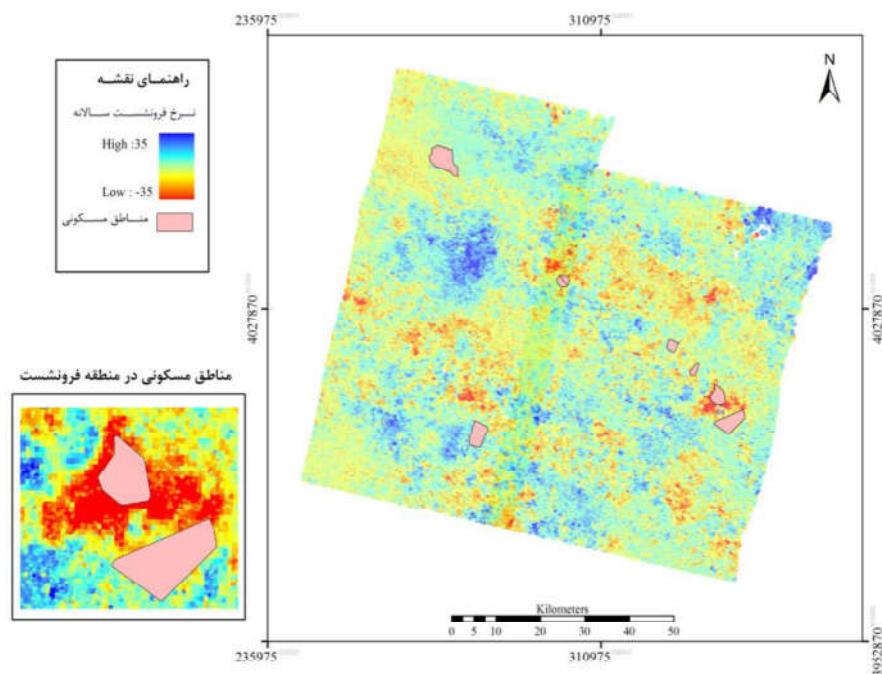
شکل ۷. نقاط پراکنی‌پایدار در روش PS و نقاط کنترل استفاده شده برای ارزیابی دقیق درون‌بالی، (a). کل محدوده‌ی مطالعه شده و (b) بزرگنمایی محدوده‌ی مشخص شده درون مستطیل سفید رنگ در کل محدوده

شکل ۸. عبور بزرگراه و راه اصلی از منطقه فرونشست. تصویر سمت راست، کل منطقه مورد مطالعه و تصویر سمت چپ، بزرگنمایی محدوده فرونشست است که در مسیر راه اصلی و بزرگراه اتفاق افتاده است.

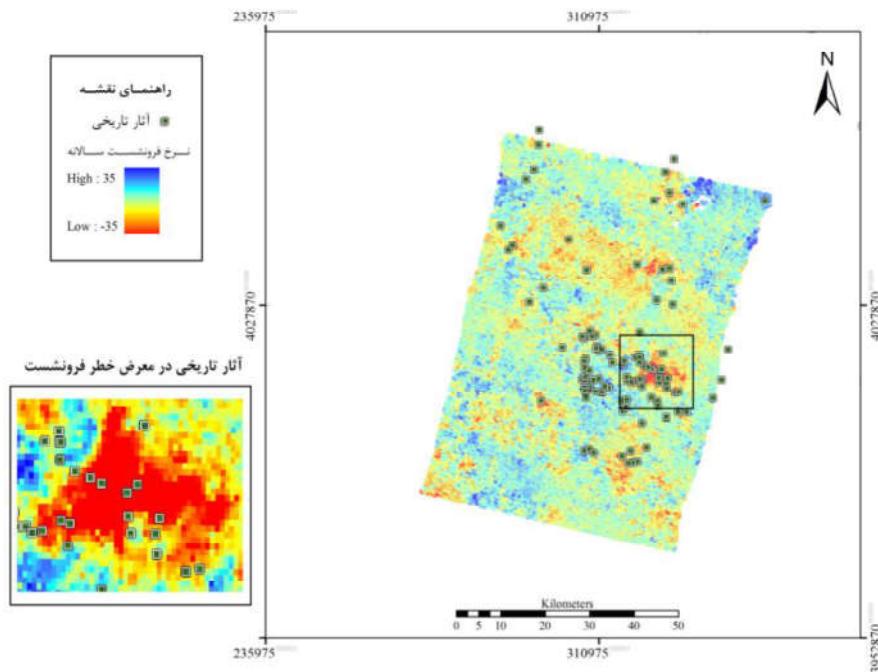

شکل ۹. عبور راه آهن از منطقه فرونشت. شکل سمت راست، کل محدوده مورد مطالعه و شکل سمت چپ، بزرگنمایی منطقه فرونشت و گذر راه آهن از این منطقه را نشان می دهد.

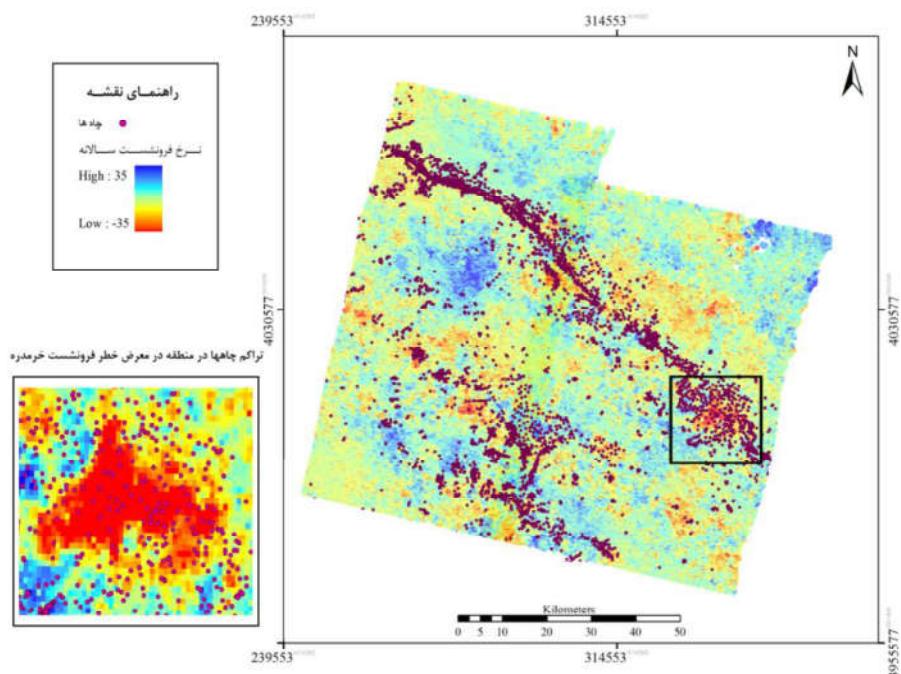

شکل ۱۰. مناطق مسکونی در منطقه فرونشت؛ شکل سمت چپ، نشانگر کل منطقه مورد مطالعه و شکل سمت راست، نشانگر بزرگنمایی منطقه فرونشت و مناطق مسکونی موجود در منطقه است.

مطالعه فرونشست دشت خرمدره با استفاده از تکنیک تداخل‌سنگی ...

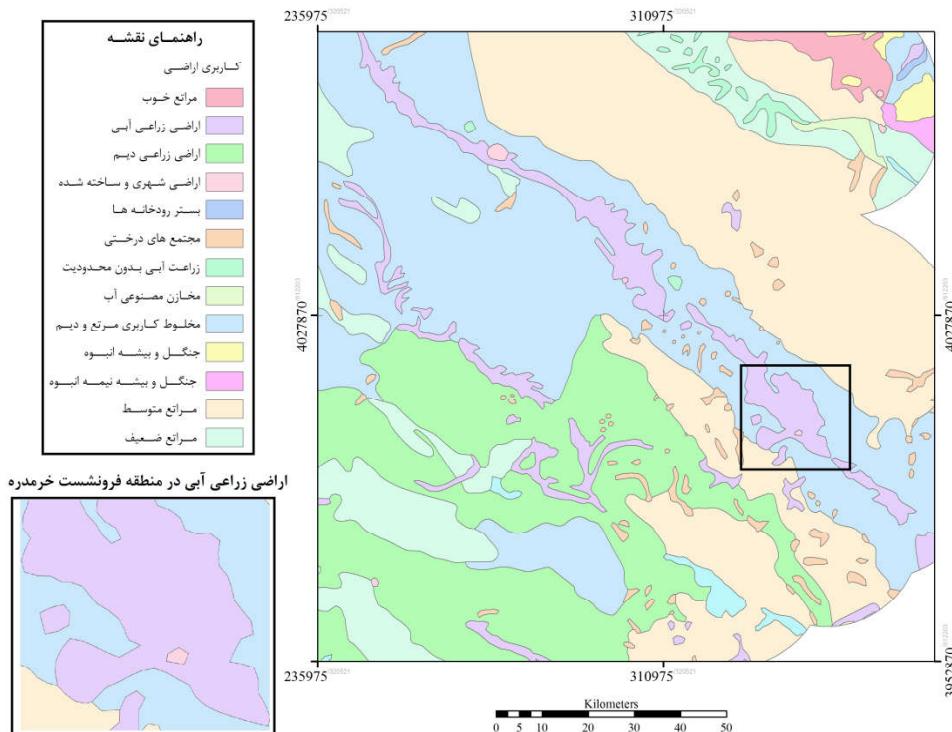
شکل ۱۱. آثار تاریخی در منطقه فرونشست؛ شکل سمت چپ، نشانگر کل منطقه مورد مطالعه و شکل سمت راست، نشانگر بزرگنمایی منطقه فرونشست و آثار تاریخی موجود در منطقه است.

شکل ۱۲. ازدیاد چاهها در منطقه فرونشست. شکل سمت راست، نشانگر کل منطقه مورد مطالعه است و شکل سمت چپ، بزرگنمایی محدوده فرونشست و تراکم چاههای حفاری شده در این منطقه را نشان می‌دهد.

اراضی این منطقه را زمین‌های کشاورزی تشکیل داده‌اند، می‌توان برداشت آب‌های زیرزمینی را در این منطقه، یکی از عوامل فرونشست زمین دانست.

همانطور که شکل شماره ۱۲ نشان می‌دهد، در منطقه فرونشست، چاههای آب به صورت متراکم دیده می‌شوند. با توجه به شکل ۱۳ که نشان می‌دهد، بیشتر

شکل ۱۳. کاربری اراضی؛ شکل سمت راست، کل منطقه مورد مطالعه و شکل سمت چپ، بزرگنمایی منطقه فرونشست و اراضی زراعی آبی در این منطقه را نشان می‌دهد.

سازمان نقشه‌برداری کشور، در بهنه فرونشست بررسی شد. نتایج مشاهدات نشان داد فرونشست در این دشت، از سال ۱۹۸۵ وجود داشته، ولی نرخ آن در بازه‌های زمانی مختلف متفاوت بوده است. سری زمانی ایستگاه ثابت GPS خرمدره، بیانگر افزایش نرخ فرونشست از ۱۶ میلی‌متر بر سال در سال ۲۰۰۶ به ۵۱ میلی‌متر بر سال در سال ۲۰۱۷ رسیده است. این افزایش می‌تواند، بیانگر افزایش استرس بر آبخوان در طول زمان باشد. همچنین تغییرات سطح تراز آب در چاههای پیزومتری منطقه، حاکی از ارتباط میان فرونشست و برداشت آب از سفره

۵- نتیجه‌گیری و پیشنهادات

در این پژوهش، به‌منظور بررسی نرخ و پهنه فرونشست در دشت خرمدره، از تکنیک تداخل‌سنجدی راداری استفاده شد. بیشینه نرخ تغییر شکل، در راستای دور-شدن از ماهواره با استفاده از تصاویر ENVISAT ۳۵ میلی‌متر بر سال (در بازه‌ی زمانی ۲۰۰۳-۲۰۰۵) و نیز با استفاده از تصاویر Sentinel S1 ۴۹ میلی‌متر بر سال (در بازه‌ی زمانی ۲۰۱۴-۲۰۱۷) تعیین شد. نتایج به دست آمده از روش تداخل‌سنجدی راداری، با استفاده از سری زمانی ایستگاه دائم GPS و پروفیل ترازیابی دقیق

مهندسی و محیط زیست ایران، دانشگاه تربیت
مدرس حقیقت‌مهر، پ، ولدان‌زوج، م.ج، صاحبی، م.ر،
دهقانی، م.، ۱۳۸۹، اندازه‌گیری فرونشست
دشت هشتگرد ناشی از استخراج آبهای
زیرزمینی با استفاده از تکنیک تداخل-
سنجدی راداری، همایش ژئوماتیک، تهران،
سازمان نقشه‌برداری کشور
شریفی کیا، م.، ۱۳۹۱، تعیین میزان فرونشست زمین
به کمک روش تداخل‌سنجدی راداری، دشت
نوق بهرمان، برنامه‌ریزی و آمیش فضا دوره
شانزدهم، شماره ۳

عبدی‌نژاد، پ.، ۱۳۹۰، بررسی وضعیت سفره‌های
آب زیرزمینی دشت‌های مهم استان زنجان،
جهت مدیریت مناسب منابع آب زیرزمینی
در آنها، دومین کنفرانس ملی پژوهش‌های
کاربردی منابع آب ایران، زنجان، شرکت آب
منطقه‌ای استان زنجان.
عینلو، ف.، معافی، ر.، ملکیان، ع.، قضاوی، آ.، محسنی
ساروی، ر.، ۱۳۹۵، بررسی کیفیت آب زیرزمینی
دشت زنجان از نظر استانداردهای شرب با
استفاده از رویکرد زمین‌آمار، جغرافیا و برنامه
ریزی محیطی، شماره ۲، پیاپی ۶۲، ۱۶-۱.
مرتضوی، م.، سلیمانی، ک.، غفاری موفق، ف.، ۱۳۸۹
مدیریت منابع آب و توسعه‌ی پایدار، مطالعه
موردنی دشت رفسنجان، نشریه آب و فاضلاب
شماره ۳، ۱۳۱-۱۲۶.

معتق، م.، داودی جم، م.، مومنی، م.، هاشمی، م.،
۱۳۹۱، کشف و نمایش فرونشست دشت
مهیار اصفهان به کمک تداخل‌سنجدی راداری،

آب زیرزمینی این دشت است و تمرکز چاههای استخراج
آب در مناطق فرونشست، می‌تواند دلیلی بر رخداد
فرونشست در دشت خرمدره باشد. در نهایت، با توجه به
نتایج و نقشه‌های تهیه شده با استفاده از سیستم‌های
اطلاعات مکانی برای این منطقه، مشخص شد تأسیسات
زیربنایی از قبیل راههای اصلی، بزرگراه‌ها و خطوط راه-
آهن در معرض فرونشست هستند. بنابراین بهمنظور
مقابله با این معضل محیط‌زیستی توصیه می‌شود با
مدیریت کاربری اراضی در محدوده خطر فرونشست و
نظرارت کافی بر استخراج منابع آب زیرزمینی،
پیشگیری‌های لازم جهت کند کردن سرعت وقوع پدیده
فرونشست انجام شود.

۶- تقدیر و تشکر

از سازمان نقشه‌برداری کشور سپاسگزاریم که داده‌های
سری زمانی ایستگاه GPS ثابت خرمدره و پروفیل
ترازیابی عبوری از دشت خرمدره را در اختیار این
تحقیق قرار دادند. تصاویر تداخل‌سنجدی راداری نیز از
آژانس فضایی اروپا اخذ شده است.

۷- منابع

جلیلی، ث.، ۱۳۹۲، مطالعات منابع آب و شبیه‌سازی
جريان آب‌های زیرزمینی دشت ابهر با
استفاده از مدل ریاضی تفاضلات محدود،
پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه شهید چمران
اهواز

جنت، ک.، قاضی‌زاده، ا.، روستایی، م.، ۱۳۸۸، پایش
فرونشست زمین در دشت گلپایگان با
استفاده از روش تداخل‌سنجدی راداری و
شکاف سنج، ششمین کنفرانس زمین شناسی

- geoscience and remote sensing, 39(1), pp.8-20.
- Goldstein, R.M. and Werner, C.L., 1998, **Radar interferogram filtering for geophysical applications**, Geophysical research letters, 25(21), pp.4035-4038.
- Hanssen, R.F., 2001, **Radar interferometry: data interpretation and error analysis (Vol. 2)**, Springer Science & Business Media.
- Hooper, A., Segall, P. and Zebker, H., 2007, **Persistent scatterer interferometric synthetic aperture radar for crustal deformation analysis, with application to Volcán Alcedo, Galápagos**, Journal of Geophysical Research: Solid Earth, 112(B7).
- Hooper, A.J., 2006, **Persistent scatter radar interferometry for crustal deformation studies and modeling of volcanic deformation**.
- Hooper, A., Zebker, H., Segall, P. and Kampes, B., 2004, **A new method for measuring deformation on volcanoes and other natural terrains using InSAR persistent scatterers**, Geophysical research letters, 31(23).
- Massonnet, D. and Feigl, K.L., 1998, **Radar interferometry and its application to changes in the Earth's surface**, Reviews of geophysics, 36(4), pp.441-500.
- نشریه علمی ترویجی مهندسی نقشه برداری و اطلاعات مکانی دوره سوم ، شماره ۲۵
- Berardino, P., Fornaro, G., Lanari, R. and Sansosti, E., 2002, **A new algorithm for surface deformation monitoring based on small baseline differential SAR interferograms**, IEEE Transactions on Geoscience and Remote Sensing, 40(11), pp.2375-2383.
- Bürgmann, R., Rosen, P.A. and Fielding, E.J., 2000, **Synthetic aperture radar interferometry to measure Earth's surface topography and its deformation**, Annual review of earth and planetary sciences, 28(1), pp.169-209.
- Djamour, Y., Vernant, P., Bayer, R., Nankali, H.R., Ritz, J.F., Hinderer, J., Hatam, Y., Luck, B., Le Moigne, N., Sedighi, M. and Khorrami, F., 2010, **GPS and gravity constraints on continental deformation in the Alborz mountain range, Iran**, Geophysical Journal International, 183(3), pp.1287-1301.
- Farr, T.G. and Kobrick, M., 2000, **Shuttle Radar Topography Mission produces a wealth of data**, Eos, Transactions American Geophysical Union, 81(48), pp.583-585.
- Ferretti, A., Prati, C. and Rocca, F., 2001, **Permanent scatterers in SAR interferometry**, IEEE Transactions on

- Cordilleras, southern Spain), Journal of Geodynamics, 49(3-4), pp.181-189.**
- Samsonov, S., d'Oreye, N., 2012, **Multidimensional time-series analysis of ground deformation from multiple InSAR data sets applied to Virunga Volcanic Province**, Geophys.J. Int. 191 (3):1095–1108.
(<http://dx.doi.org/10.1111/j.1365-246X.2012.05669.x>)
- Motagh, M., Djamour, Y., Walter, T.R., Wetzel, H.U., Zschau, J. and Arabi, S., 2007, **Land subsidence in Mashhad Valley, northeast Iran: results from InSAR, levelling and GPS**, Geophysical Journal International, 168(2), pp.518-526.
- Motagh, M., Shamshiri, R., Haghghi, M.H., Wetzel, H.U., Akbari, B., Nahavandchi, H., Roessner, S. and Arabi, S., 2017, **Quantifying groundwater exploitation induced subsidence in the Rafsanjan plain, southeastern Iran, using InSAR time-series and in situ measurements**. Engineering Geology, 218, pp.134-151.
- Osmanoğlu, B., Dixon, T.H., Wdowinski, S., Cabral-Cano, E. and Jiang, Y., 2011, **Mexico City subsidence observed with persistent scatterer InSAR**, International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation, 13(1), pp.1-12.
- Sandwell, D., Mellors, R., Tong, X., Wei, M. and Wessel, P., 2011. **GMTSAR: An InSAR Processing System Based on Generic Mapping Tools**, UC San Diego: Scripps Institution of Oceanography.
- Sousa, J.J., Ruiz, A.M., Hanssen, R.F., Bastos, L., Gil, A.J., Galindo-Zaldívar, J. and de Galdeano, C.S., 2010, **PS-InSAR processing methodologies in the detection of field surface deformation—Study of the Granada basin (Central Betic**

سنجش از دور
،
ایران GIS

سنجش از دور و GIS ایران سال دهم، شماره سوم، پاییز ۱۳۹۷
Vol.10, No.3, Autumn 2018 Iranian Remote Sensing & GIS
33-52

Khoramdarreh Subsidence Estimation Using SAR Interferometry and Investigation its Risks

Ahmadi N.¹, Mousavi Z.*², Masoumi Z.^{2,3}

1. 1. Msc. Student in Geodesy, Faculty of engineering, University of Zanjan
2. Assistant Professor, Faculty of Earth Sciences, University of Advanced Studies in Basic Sciences, Zanjan, Iran
3. Center for Research in Climate Change and Global Warming (CRCC), University of Advanced Studies in Basic Sciences, Zanjan, Iran

Abstract

Subsidence is a downward motion of ground surface with small horizontal displacement vector. It may happen due to natural factors or human activities. In Iran, subsidence may occur because of the human activities and excessive extraction of groundwater resources. In this study, we applied Synthetic aperture Radar Interferometry (InSAR) to investigate the rate of subsidence. We estimated the rate of subsidence in Khoramdarreh plain using Permanent Scattering (PS) for the duration time 2003-2005. The mean velocity map indicated that the subsidence is occurring with the rate of 35 mm/yr in direction of Satellite Line of Sight. Afterward, we used Geospatial Information System (GIS) to evaluate subsidence relation with agricultural lands and wells in the case study area. Also the risks of subsidence are investigated in the area using GIS abilities. The results show some parts of the railways, main roads and highways are affected by subsidence.

Keywords: Khoramdarreh plain, SAR interferometry (InSAR), Geospatial Information System (GIS)

Correspondence Address: No. 444, Prof. Yousef Sobouti Blvd., Earth Science Department, P.O. Box 45195-1159 Zanjan, Iran, Postal Code 45137-66731, F: (+98) 24 3315-5142, T: (+98) 24 33153404, Email: z.mousavi@iasbs.ac.ir